

नां निवासस्थानानि तेषु, 'सर्वेषु', अपि 'मृत्यवः' मरणहेतवः,
व्याध्यादयः, अपि 'अन्वायत्ताः' अनुप्रविश्य स्थिताः, 'तेभ्यः'
मृत्युभ्यः, आज्ञत्यकरणेनाश्वमेधयाजिनं 'एनं', तत्तत्स्थाने
'मृत्युर्विन्देत्' । तस्मात् तत्परिहाराय सर्वान् मृत्युहेतुनु-
द्दिश्य प्रत्येकं मृत्यवे स्वाहेत्यनुक्रमेण 'आहुतीर्जुहुयात्' । ता-
भिराहुतिभिस्तत्स्थानादेव 'मृत्युं', विनाशयति । ततः 'एनं'
यजमानं, कापि स्थाने 'मृत्युः', न लभते ॥

(२) इदानीं मृत्यवे स्वाहेति मन्त्रस्य वीक्षया पूर्वोक्तं
बहुआहुतिपक्षं निराकृत्याहुतिपक्षं विधत्ते । "यदमुष्मै स्वा-
हामुष्मै स्वाहेति जुहुत् सञ्चचीत । बहु मृत्युममित्रं कुर्वीत ।
मृत्यवे स्वाहेत्येकस्मा एवैकां जुहुयात् । एको वा अमुष्मिन्लोके
मृत्युः ॥ १ ॥ अशनया मृत्युरेव । तमेवामुष्मिन्लोकेऽवयजते"
इति । यदि प्रतिमृत्युहेतुमुद्दिश्य 'अमुष्मै' व्याधिरूपाय मृत्यवे,
'स्वाहा', 'अमुष्मै' दारिद्र्यरूपाय मृत्यवे, 'स्वाहा', 'इति', एवं
होमं कुर्वाणः पुरुषस्तत्तद्विशेषनामाचचीत । तदानीं 'अमित्रं'
शत्रुरूपं बाधकं मृत्युं बहुविधं, सम्पादयेत् । ततो बहुआहु-
तिपक्षं परित्यज्य मृत्यवे स्वाहेत्येकेनैव मन्त्रेण 'एकस्मै' एव
देवाय मृत्युसामान्यरूपिणे, 'एकामेव', आहुतिं 'जुहुयात्' ।
स्वर्गलोके हि 'मृत्युः', 'एकः', एव कोसाविति चेत् उच्यते ।
योयं 'अशनया मृत्युः' चुधात्मको मृत्युः, स एवैकः नतु
ज्वरादयस्तत्र सन्ति । अत एकयाहुत्या स्वर्गलोके 'तमेव'
अशनयाचुधारूपं मृत्युं, विनाशयति ॥